

Sygn. akt IV U 1146/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

Protokolant: stażysta Sylwia Wardała

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2016 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania K. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 16 października 2015 roku nr (...)

w sprawie K. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o przeliczenie emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się K. J. od dnia 7 lipca 2015 roku prawo do przeliczenia wysokości emerytury z obliczeniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przy uwzględnieniu wynagrodzenia osiągniętego w okresie od 28 czerwca 1974 roku do 14 grudnia 1979 roku w Przedsiębiorstwie (...) K. wskazanego w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 15 kwietnia 2015 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz odwołującego się K. J. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1146/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 3 lutego 2016 r.

Decyzją z dnia 16 października 2015 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 lipca 2015 r., odmówił K. J. przeliczenia emerytury, ponieważ przedłożone przez niego dokumenty w postaci kart wynagrodzeń za okres zatrudnienia w (...)w N. nie mają wpływu na wysokość świadczenia. Organ rentowy podał, że ubezpieczonemu wypłacane będzie świadczenie w dotychczasowej wysokości, która od marca 2015 r. wynosi 2.389,52 zł brutto miesięcznie.

Odwołanie od tej decyzji wniósł profesjonalny pełnomocnik K. J., domagając się jej zmiany i przeliczenia należnej ubezpieczonemu emerytury. Zarzucił organowi rentowemu naruszenie art. 15 ust. 6 w związku z art. 111 w związku z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS poprzez odmowę ponownego przeliczenia świadczenia w sytuacji, gdy przedłożone przez odwołującego dokumenty mają wpływ na wysokość emerytury. Pełnomocnik wniósł ponadto o zasądzenie na rzecz ubezpieczonego od strony przeciwnej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniósł, że obecnie odwołujący pobiera emeryturę w wysokości 2.389,52 zł brutto. Do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy przyjął lata 1994-2003, co dało 91%. Przedłożone przez ubezpieczonego karty wynagrodzeń dotyczą zaś okresu zatrudnienia od 15 grudnia 1979 r. do 31 lipca 1988 r. Pełnomocnik podał, że obliczając podstawę wymiaru emerytury, organ rentowy powinien wziąć pod uwagę 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania przez odwołującego ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury i uwzględnić przy tym wyliczenie karty wynagrodzeń za okres zatrudnienia w (...)w N.. Pełnomocnik wskazał, że z roboczego wyliczenia wynika, iż

w takim przypadku wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósłby 93,01%,

a więc byłby wyższy od poprzednio obliczonego. Do odwołania pełnomocnik dołączył odręcznie sporządzone wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego, wyliczonego z lat 1974-2010 r. według Rp-7, wynoszącego 93,01% (k. 6).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniósł, że udowodnienie wysokości zarobków wnioskodawcy za lata 1979-1988 pozostało bez wpływu na wysokość kapitału początkowego, gdyż nadal najkorzystniejszym wariantem ustalenia wysokości należnej mu emerytury jest obliczenie podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1989 r. do 1998 r. ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru na poziomie 93,20%. Podał, że brak możliwości ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego powoduje, iż nie ulega zmianie wysokość emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z FUS. Organ rentowy podkreślił, iż treść odwołania wskazuje, że ubezpieczony domaga się ustalenia części emerytury obliczonej według art. 53 powołanej wyżej ustawy przez wyliczenie podstawy wymiaru z 20 lat kalendarzowych. Zauważył, że w załączniku do odwołania wykazane zostały „zarobki wg Rp-7” za lata 1974-1979, dotyczące okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...)K. od 28 czerwca 1974 r. do 14 grudnia 1979 r. W aktach sprawy tymczasem brak jest zaświadczenia Rp-7 bądź też innego dokumentu potwierdzającego wysokość zarobków osiągniętych przez wnioskodawcę w powyższym okresie.

W piśmie procesowym z dnia 19 stycznia 2016 r. (data wpływu) pełnomocnik odwołującego podał, że ubezpieczony nie kwestionuje obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, który został ustalony decyzją z dnia 8 lutego 2002 r., w której przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1989 r. do 1998 r. ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru na poziomie 93,20%. Wskazał, że decyzją z dnia 14 sierpnia 2012 r. organ rentowy do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury (91,00%) przyjął najkorzystniejsze 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1994 r. do 2003 r. wybranych z 20 lat poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o emeryturę. Podkreślił, że odwołujący domaga się obliczenia podstawy wymiaru emerytury z najkorzystniejszych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania przez niego ubezpieczeniu. Zauważył przy tym, że zarobki uwidocznione w druku Rp-7 za lata 1974-1979 i w kartach wynagrodzeń za lata 1979-1988 wpływają na wysokość wskaźnika wysokości podstawy wymiaru należnej ubezpieczonemu emerytury. Do pisma tego pełnomocnik dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk Rp-7) z dnia 15 kwietnia 2015 r. za lata 1974-1979, wystawione na podstawie kartotek placowych przez Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) Sp. z o.o. w W. (k. 12-13).

Na rozprawie w dniu 3 lutego 2016 r. pełnomocnik odwołującego podał, że domaga się ustalenia wysokości emerytury należnej ubezpieczonemu w oparciu o jego dochody

z najkorzystniejszych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, a w ramach tych lat, uwzględnienia dochodów, jakie w/w osiągnął w latach 1974-1979, potwierdzonych drukiem Rp-7 z dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Odwołujący K. J. urodził się w dniu (...) W dniu (...). ukończył 60 lat życia.

dowód:

- dokumenty zgromadzone w aktach ZUS,

Decyzją z dnia 13 czerwca 2012 r. (...) Oddział w T. ustalił odwołującemu wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., który wyniósł 143.760,65 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1989 r. do 1998 r., na podstawie art. 174 ust. 3 w związku z art. 15 ust. 1 ustawy emerytalno- rentowej, ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru na poziomie 93,20%. Wyliczając wartość kapitału początkowego, Zakład uwzględnił wnioskodawcy staż pracy na dzień

1 stycznia 1999 r. w myśl art. 174 ust. 2 ustawy w wymiarze 29 lat, 3 miesięcy i 3 dni okresów składkowych (351 miesięcy) oraz 6 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 85,71%. Taką samą wartość kapitału początkowego, tj. 143.760,65 zł, organ rentowy ustalił decyzją z dnia 8 lutego 2002 r., z tym, że w stażu pracy uwzględnił ubezpieczonemu 29 lat i 3 miesiące okresów składkowych (351 miesięcy) oraz 6 miesięcy okresów nieskładkowych.

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 13.06.2012 r.- cz. I akt ZUS,
- decyzja ZUS z dnia 08.02.2002 r.- cz. I akt ZUS,

W dniu 2 lipca 2012 r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o wcześniejszą emeryturę.

dowód:

- wniosek o emeryturę z dnia 02.07.2012 r.- k. 11-12 cz. II akt ZUS,

Decyzją z dnia 14 sierpnia 2012 r. (...) w T., w związku ze zgłoszonym przez ubezpieczonego wnioskiem o przyznanie emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oraz spełnieniem warunków do nabycia prawa do tego świadczenia, przeliczył wnioskodawcy kapitał początkowy, stosując art. 185 tej ustawy. Przeliczenia dokonał poprzez dodanie do udowodnionych okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym 65 a faktycznym wiekiem przejścia ubezpieczonego na emeryturę. Dodany okres składkowy, ustalony w pełnych miesiącach, wyniósł 5 lat (60 miesięcy). Okres składkowy w wymiarze 351 miesięcy uwzględniony w decyzji z dnia 13 czerwca 2012 r. podlegał zwiększeniu o 60 miesięcy i wyniósł 411 miesięcy. Kapitał początkowy po przeliczeniu z uwzględnieniem dodanego okresu składkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 159.218,29 zł.

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 14.08.2012 r.- cz. I akt ZUS,

Decyzją z tego samego dnia, tj. 14 sierpnia 2012 r., (...) Oddział w T. przyznał odwołującemu prawo do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 184 w związku

z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze od

(...) tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość emerytury obliczona została na podstawie art. 26 ustawy emerytalno- rentowej, gdyż ten wariant okazał się dla ubezpieczonego korzystniejszy niż emerytura mieszana wyliczona na podstawie art. 183 ust. 4 ustawy. Zgodnie z art. 26 ustawy emerytalno- rentowej, należne odwołującemu świadczenie stanowiło równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwania życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ubezpieczonego. Kwota składek zaewidencjonowana na koncie wnioskodawcy

z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 95.561,27 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego 471.972,32 zł, a średnie dalsze trwanie życia 254,80 miesięcy. Emeryturę wyliczono na kwotę 2.227,37 zł.

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 14.08.2012 r.- k. 21 cz. II akt ZUS,

Wyliczając ubezpieczonemu wysokość emerytury mieszanej, która okazała się świadczeniem mniej korzystnym niż emerytura obliczona w myśl art. 26 ustawy emerytalno rentowej, do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia na podstawie art. 53 ustawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1994 r. do 2003 r. wybranych z 20 lat poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o emeryturę ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru na poziomie 91,00%. Ustalając wysokość zarobków wnioskodawcy, Zakład oparł się na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druku Rp-7) z dnia 4 czerwca 2001 r. wystawionym przez Zakłady (...) w (...) Spółka Akcyjna dokumentującym zarobki za lata 1989-1998 oraz zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druku Rp-7) z dnia 13 grudnia 2001 r. wystawionym przez Przedsiębiorstwo (...) w T.- M. (...)

Sp. z o.o. dokumentującym zarobki za grudzień 1998 r. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową, tj. 2.974,69 zł, wyniosła 2.706,97 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił ubezpieczonemu 41 lat, 3 miesiące i 27 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 11 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych. Emerytura wyliczona na podstawie art. 53 ustawy emerytalno- rentowej wyniosła 2.201,95 zł, zaś na podstawie art. 26 tej ustawy 2.227,37 zł. Ostatecznie, wysokość świadczenia ustalonego w oparciu o przepis art. 183 ust. 4 ustawy wyliczono na kwotę 2.218,47 zł (35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy: 770,68 zł

i 65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy: 1.447,79 zł). Wypłata emerytury mieszanej obliczonej zgodnie z art. 183 ust. 4 ustawy emerytalno- rentowej została zawieszona, gdyż okazała się świadczeniem mniej korzystnym.

dowód:

- decyzja ZUS z dnia 14.08.2012 r.- k. 19 cz. II akt ZUS,
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk Rp-7) z dnia 04.06.2001 r.- k. 9 cz. I akt ZUS,
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk Rp-7) z dnia 13.12.2001 r.- k. 11 cz. I akt ZUS,

W dniu 7 lipca 2015 r. pełnomocnik ubezpieczonego wystąpił do organu rentowego

z wnioskiem o przeliczenie emerytury przedkładając kserokopię świadectwa pracy odwołującego z dnia 8 września 1988 r. z okresu jego zatrudnienia od 15 grudnia 1979 r. do 31 lipca 1988 r. w (...)

w N. z/s w S. w pełnym wymiarze godzin na stanowisku konserwatora wodociągu wiejskiego oraz kserokopie karty zasiłkowej i kart wynagrodzeń za lata 1980-1988. W dniu 9 października 2015 r. wpłynęły do organu rentowego

przesłane przez pełnomocnika odwołującego uzupełnione o pieczętkę Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) karty wynagrodzeń, karta zasiłkowa i świadectwo pracy z dnia 8 września 1988 r.

dowód:

- wniosek o przeliczenie emerytury z dnia (...). z załącznikami- cz. II akt ZUS,
- karta zasiłkowa, karty wynagrodzeń za lata 1980-1988, świadectwo pracy z dnia 08.09.1988 r.- cz. II akt ZUS,

W oparciu o przedłożone dokumenty organ rentowy ustalił wysokość zarobków wnioskodawcy za lata 1979-1988. Udowodnienie wysokości zarobków ubezpieczonego za lata 1979-1988 pozostało bez wpływu na wysokość kapitału początkowego, gdyż nadal najkorzystniejszym wariantem okazało się obliczenie podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1989 r. do 1998 r. ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru na poziomie 93,20%. Wobec tego, decyzją z dnia 16 października 2015 r. (...) Oddział w T. odmówił wnioskodawcy ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., gdyż jak podał, przedłożone dowody nie powodują zmiany wysokości kapitału. Brak możliwości ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego spowodował, że nie uległa zmianie również wysokość emerytury odwołującego obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalno- rentowej. Zaskarżoną decyzją z tego samego dnia, tj. 16 października 2015 r., (...) Oddział w T. odmówił odwołującemu przeliczenia emerytury, ponieważ przedłożone przez niego dokumenty w postaci kart wynagrodzeń za okres zatrudnienia w (...) w N. nie mają wpływu na wysokość świadczenia. Organ rentowy podał, że ubezpieczonemu wypłacane będzie świadczenie w dotychczasowej wysokości, która od marca 2015 r. wynosi 2.389,52 zł brutto miesięcznie.

dowód:

- decyzje ZUS z dnia 16.10.2015 r.- cz. II akt ZUS,

W toku postępowania sądowego, pismem z dnia 5 stycznia 2016 r. wezwano stronę odwołującą o przedłożenie druku Rp-7 dokumentującego zarobki za lata 1974-1979 wskazane w załączniku do odwołania, w terminie dwóch tygodni pod rygorem późniejszego pominięcia twierdzeń i dowodów. W dniu 19 stycznia 2016 r. pełnomocnik odwołującego przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk Rp-7) z dnia 15 kwietnia 2015 r. za lata 1974-1979, wystawione na podstawie kartotek płacowych przez (...) w W. (k. 12-13).

dowód:

- pismo z dnia 05.01.2016 r.- k. 11,
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk Rp-7) z dnia 15.04.2015 r.- k. 14,

Pismem z dnia 21 stycznia 2016 r. Sąd zwrócił się do organu rentowego o hipotetyczne przeliczenie emerytury odwołującego według najkorzystniejszego wariantu, przy uwzględnieniu jego wynagrodzenia wynikającego z treści druku Rp-7 dotyczącego lat 1974-1979.

dowód:

- pismo z dnia 21.01.2016 r.- k. 16,

W piśmie z dnia 28 stycznia 2016 r. organ rentowy przedstawił hipotetyczne wyliczenie przysługującej odwołującemu emerytury. Podał, że przy przyjęciu za lata 1974-1979 zarobków wynikających z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu

(druku Rp-7) z dnia 15 kwietnia 2015 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ustalonej na podstawie art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z FUS, obliczony z 20 lat kalendarzowych (1975-1979, 1981-1982, 1989-1990, 1994-2000, 2004, 2008-2010), wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art. 15 ust. 6 ustawy), wyniósł 93,09%. Emerytura obliczona według art. 53 ustawy ustalona została

w kwocie 2.236,13 zł. Kwota emerytury wyliczonej w myśl art. 26 ustawy nie uległa zmianie. Natomiast emerytura obliczona według art. 183 ust. 4 powołanej ustawy na dzień przyznania świadczenia wyniosła 2.230,44 zł, a po waloryzacji od 1 marca 2015 r. osiągnęłaby wartość brutto 2.392,77 zł.

dowód:

- pismo ZUS z dnia 28.01.2016 r.- k. 18,
- pismo (...) z dnia 28.01.2016 r.
z załącznikami- k. 19-22,

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów.

Sąd pozytywnie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich treść i forma nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od zaskarżonej decyzji (...) Oddział w T. z dnia 16 października 2015 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie kwestią sporną było przesądzenie zasadności zaskarżonej decyzji, ponieważ odwołujący K. J. domagał się korzystniejszego dla siebie przeliczenia emerytury z uwzględnieniem 20 najkorzystniejszych lat, a w ramach tych 20 lat wybranych do przeliczenia świadczenia, osiąganego dochodu w okresie zatrudnienia od 28 czerwca 1974 r. do 14 grudnia 1979 r. w Przedsiębiorstwie(...) (...)

(...)(...) w K.. Zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, dokumentujące zarobki za lata 1974-1979, zostało jednak złożone przez jego pełnomocnika dopiero na etapie postępowania sądowego. Pełnomocnik odwołującego przedłożył druk

Rp-7 z dnia 15 kwietnia 2015 r. za lata 1974-1979, wystawiony na podstawie kartotek płacowych przez Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) Sp. z o.o.

w W., w dniu 19 stycznia 2016 r.

Stosownie do treści art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.), wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego: 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia, 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy,

w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176, 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych

z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Do przeliczania rent i emerytury ustalonej na podstawie art. 53 ustawy z dnia

17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS odnoszą się przepisy art. 109-111 tej ustawy, z wyjątkiem tzw. emerytury mieszanej, którą przelicza się- także w części obliczanej zgodnie z art. 53- przy zastosowaniu art. 108 w związku z art. 183 ust. 6 ustawy emerytalno- rentowej (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 25 września 2012 r., III AUa 24/12, LEX

nr (...)). Nie zawsze zatem podstawą do przeliczenia świadczenia jest przepis

art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. W tej sprawie organ rentowy w oparciu o ten przepis nie działał.

W toku postępowania organ rentowy dokonał hipotetycznego przeliczenia należnej odwołującemu emerytury według najkorzystniejszego wariantu, przy uwzględnieniu zarobków osiągniętych przez niego w latach 1974-1979. W piśmie z dnia 28 stycznia 2016 r. organ rentowy przyznał zasadność roszczenia ubezpieczonego. W piśmie tym wskazał, że gdyby zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu zostało przedłożone do wniosku

o przeliczenie świadczenia z lipca 2015 r. albo do odwołania, Zakład wcześniej dokonałby przeliczenia emerytury z uwzględnieniem zarobków wnioskodawcy osiągniętych

w Przedsiębiorstwie (...) (...) (...) w K..

Na zarządzenie Sądu, organ rentowy dokonał hipotetycznego przeliczenia należnej odwołującemu emerytury według różnych wariantów. W piśmie z dnia 28 stycznia 2016 r. podał, że przy przyjęciu za lata 1974-1979 zarobków wynikających z zaświadczenia

o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druku Rp-7) z dnia 15 kwietnia 2015 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ustalonej na podstawie art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, obliczony z 20 lat kalendarzowych (1975-1979, 1981-1982, 1989-1990, 1994-2000, 2004, 2008-2010), wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art. 15 ust. 6 ustawy), wyniósł 93,09%, a wysokość świadczenia wyliczona według art. 53 ustawy emerytalno- rentowej 2.236,13 zł. Wskazał, że kwota emerytury obliczonej w myśl art. 26 tej ustawy nie uległa zmianie, natomiast emerytura wyliczona według art. 183 ust. 4 ustawy na dzień przyznania świadczenia wyniosła 2.230,44 zł, a po waloryzacji od 1 marca 2015 r. osiągnęłaby wartość brutto 2.392,77 zł.

W wyniku dokonanego przeliczenia okazało się zatem, że należna odwołującemu emerytura będzie korzystniejsza od dotychczasowej.

Mając więc na uwadze roszczenie odwołującego stwierdzić należało, że istnieje możliwość przeliczenia należnego mu świadczenia, które jak wynika z treści pisma ZUS

z dnia 28 stycznia 2016 r., jest korzystniejsze od dotychczasowego. Uwzględniając stanowisko organu rentowego, który ostatecznie nie kwestionował zasadności odwołania, Sąd uwzględnił żądanie ubezpieczonego i przyznał mu od (...)r., tj. od daty wniosku, prawo do przeliczenia wysokości emerytury z obliczeniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przy uwzględnieniu wynagrodzenia osiągniętego w okresie od 28 czerwca 1974 r. do 14 grudnia 1979 r. w Przedsiębiorstwie (...) (...) (...) w K. wskazanego w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 15 kwietnia 2015 r.- bez przesądzania w wyroku kwestii wskaźników wysokości podstawy wymiaru świadczenia. Dokonując przeliczenia emerytury, organ rentowy powinien zatem przy wyliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania przez odwołującego ubezpieczeniu, uwzględnić jego wynagrodzenie wynikające ze złożonego w toku postępowania sądowego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druku Rp-7) z dnia 15 kwietnia 2015 r., którym wcześniej nie dysponował.

Dokonując zmiany zaskarżonej decyzji, Sąd uwzględnił żądanie ubezpieczonego, gdyż było ono słuszne, a ZUS go nie kwestionował, bez wskazania konkretnej kwoty należnej mu emerytury. W odwołaniu od zaskarżonej decyzji pełnomocnik odwołującego domagał się bowiem obliczenia podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat kalendarzowych wybranych

z całego okresu podlegania przez odwołującego ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury przy uwzględnieniu zarobków z lat

1974-1979, potwierdzonych drukiem Rp-7 z dnia 15 kwietnia 2015 r. Kwestiami rachunkowymi i wyliczeniem kwoty świadczenia zajmie się organ rentowy wykonując wyrok Sądu.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł, jak w punkcie I wyroku na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego odwołującego rozstrzygnął zaś w punkcie

II wyroku, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Działając w oparciu o treść § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu

(Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 sierpnia 2015 r., zasądził od ZUS na rzecz odwołującego kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.